

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Terezou Kučerovou,
ve věci

žalobce: X, narozen dne X
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Jaromírem Noskem
sídlem Furchova 373, 588 56 Telč

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihočeského kraje
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j. KUJCK - 147103/2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- III. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 9. 2. 2023, doplněnou dne 13. 2. 2023, se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Dačice ze dne 29. 9. 2022, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“), spočívajícího v porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 21. 6. 2022 kolem 18:35 hodin nebyl jako řidič osobního motorového vozidla X, minimálně u křižovatky pozemních komunikací II. třídy č. X a č. X ve směru jízdy z ulice P. n. do ulice M. v obci D. za jízdy připoután bezpečnostním pásem.
2. Žalobce v první řadě uvádí, že se žalovaný nedostatečně vypořádal se zmatečností a nepřezkoumatelností předcházejícího řízení a prvostupňového rozhodnutí. Žalobce namítá, že nebylo nijak reflektováno jeho tvrzení, že nebyl připoután bezpečnostním pásem v okamžiku zastavení vozidla v křižovatce z důvodu nezávislého na jeho vůli vyvolaného silničním provozem. Žalovaný se dle žalobce opíral pouze o výpovědi policistů, které byly neúplné, a na ostatní důkazy rezignoval, takové zjištění skutkového stavu shledává žalobce nedostatečné. Domnívá se, že v okamžiku, kdy není vozidlo v pohybu, jako tomu bylo v nyní projednávané věci, není povinen být připoután bezpečnostním pásem ve smyslu § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Žalobce poukazuje na § 2 zákona o silničním provozu a brání se konstrukci žalovaného, která mu ukládá povinnosti nad rámec zákona.
3. Zmatečnost ve skutkovém zjištění vyústující v nepřezkoumatelnost spatřoval žalobce v tom, že nebyly řádně vyhodnoceny rozpory ve výpovědích svědků, nebylo vyhodnoceno, zda se řidič mohl v okamžiku zastavení odpoutat bezpečnostním pásem a zda zastavení vozidla z důvodu nezávislého na vůli řidiče ve smyslu § 2 písm. p) zákona o silničním provozu může být považováno za jízdu, jak předpokládají správní orgány. Žalobce dále brojí proti odmítnutí jím předkládaného souboru fotografií a videonahrávky. Žalobce setrval po celou dobu správního řízení uvádí, že po dobu jízdy byl připoután bezpečnostním pásem, teprve v okamžiku zastavení vozidla před křižovatkou se odpoutal, a proto nedošlo k naplnění formální a materiální stránky přestupku.
4. Žalobce poukazuje na porušení základních principů správního řízení a řetězení vad ve správním řízení mající za následek nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky, porušení zásady legality, materiální pravdy a zákazu zneužití správního uvážení.

II. Vyjádření žalovaného správního orgánu

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, vyjádřil se k žalobním námitkám a v podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že při svém rozhodování vycházel z dostatečného množství podkladů, které byly vzájemně

souladné a v rozhodných aspektech nevykazovaly žádných rozporů. Opětovně popisoval skutkový děj, zdůraznil, že vozidlo, které žalobce řídil, bylo povinně vybaveno bezpečnostním pásem a shrnul shodné výpovědi obou policistů provádějících silniční kontrolu u žalobce. Jako rozpor ve výpovědích zasahujících policistů žalovaný neshledává to, že jeden z policistů si všiml spony bezpečnostního pásu a druhý ne.

6. Žalovaný poukázal na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, z něhož dovodil, že skutečným obsahem právní normy je zajištění stavu, aby řidič byl připoután během celé jízdy a bezpečně se přepravil z jednoho místa na místo druhé. V souvislosti s naplněním materiální stránky přestupku žalovaný odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016 – 46, přičemž konstatoval, že neshledal zvláštní okolnosti případu, které by nebezpečnost žalobcova jednání snižovaly natolik, aby materiální znak naplněn nebyl. Žalovaný uvedl, že stání v křižovatce je součástí jízdy vozidla a je tedy dána i povinnost připoutat se bezpečnostním pásem. Stání v křižovatce nelze považovat za ukončení jízdy.

III. Obsah správního spisu

7. Součástí správního spisu bylo oznámení přestupku ze dne 21. 6. 2022, č. j. KRPC – 88722 – 1/PŘ – 2022 – 020310 sepsané na místě spáchání přestupku, k němuž se žalobce odmítl vyjádřit a rovněž jej odmítl podepsat. Dále je do správního spisu založen úřední záznam ze dne 21. 6. 2022, č. j. KRPC – 88722 – 2/PŘ – 2022 – 020310 popisující přestupkové jednání. Dne 29. 6. 2022 bylo zahájeno správní řízení pro podezření žalobce za spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, současně byl žalobce předvolán k ústnímu jednání. Z proběhnuvšího ústního jednání byl pořízen protokol č. j. X, jež je založen do správního spisu. Dne 4. 8. 2022 obdržel správní orgán I. stupně stanovisko žalobce s návrhy dalších podkladů, v němž žalobce setrvale konstatoval, že skutek nebyl dosud řádně zjištěn, a proto nemohl být ani prokázán. Ke stanovisku byl přiložen soubor fotografií a videonahrávky pořízené žalobcem v místě spáchání přestupku ve dnech následujících po jeho spáchání. Jedna fotografie byla pořízena po zastavení vozidla policejní hlídkou a zaznamenává zadní stranu zaparkovaného vozidla žalobce a přední část policejního vozidla.
8. Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 27. 7. 2022 bylo zjištěno, že žalobci bylo uděleno 5 bodů a má celkem 11 záznamů o přestupku. Dne 29. 9. 2022 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jak je popsáno shora v odstavci 1 tohoto rozsudku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 20. 10. 2022 blanketní odvolání, které následně dne 7. 11. 2022 doplnil. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

IV. Právní názor soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Soud postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a věc rozhodl bez nařízeného jednání, neboť účastníci řízení projevíli s takovým postupem soudu souhlas.
10. Žaloba není důvodná.

11. Krajský soud se v první řadě zabýval žalobní námitkou založenou na tvrzení, že ve chvíli, kdy vozidlo bylo na křižovatce, v důsledku plnění povinnosti řidiče dát přednost v jízdě, zastaveno a jízda tak byla z důvodu nezávislého na vůli řidiče přerušena, neplatí povinnost uložená v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Krajský soud přitom dospěl k závěru, že povinnost být za jízdy připoután platí po celou dobu jízdy, bez ohledu na to, zda auto je či není v pohybu, např. v důsledku plnění jiné povinnosti plynoucí z pravidel silničního provozu.
12. Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič motorového vozidla kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.
13. Výjimky z této zákonné povinnosti jsou stanoveny v odstavci 2 téhož ustanovení, a to pro řidiče při couvání vozidla, pro řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů, pro řidiče vozidla bezpečnostních sborů, ozbrojených sil a vojenského zpravodajství při plnění služebních povinností, řidiče vozidla obecní policie při plnění úkolů obecní policie, řidiče vozidla jednotky požární ochrany, řidiče záchranného vozidla Horské služby při řešení mimořádných událostí a řidiče vozidla poskytovatele zdravotnické záchranné služby v případech, kdy použití bezpečnostního pásu brání v rychlém opuštění vozidla za účelem výkonu dalších povinností.
14. Komentářová literatura k § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu uvádí: „*Na rozdíl od předchozí právní úpravy je řidič povinen být připoután na sedadle bezpečnostním pásem po celou dobu jízdy (nejde-li o výjimky obsažené odstavci 2 tohoto paragrafu). Musí tak tedy učinit nejpozději před rozjetím vozidla, a nikoliv v průběhu jízdy. V opačném případě by takový řidič de facto porušil i pravidlo uvedené v § 5 odst. 1 písm. b), které mu ukládá plně se věnovat řízení vozidla.*“ [KOVALČÍKOVÁ, Daniela. *Zákon o provozu na pozemních komunikacích: komentář*. 2. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2011. Beckovy texty zákonů s komentářem. ISBN 978-80-7400-418-6.] Žalobce stavěl svou argumentaci na tom, že podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu platí povinnost být připoután bezpečnostním pásem pouze pro jízdu, za což pokládá pouze aktuálně se pohybující vozidlo. V okamžiku, kdy byl policejní hlídkou zpozorován jako nepřipoutaný, však stál s vozidlem v křižovatce z důvodů, které spočívaly mimo jeho vůli a byly vyvolány silničním provozem ve smyslu § 2 písm. n) až q) zákona o silničním provozu. V protokolu o ústním jednání ze dne 27. 7. 2022 žalobce uváděl, že dával na křižovatce v místě spáchání přestupku přednost v jízdě, současně v tu chvíli hledali se spolujezdkyní v autě peněženku, protože očekával delší setrvání v křižovatce, odpoutal se, aby se mohl otočit na zadní sedadlo a pokusit se nalézt peněženku, což se mu podařilo, následně se opět připoutal a pokračoval v jízdě.
15. Žalobcem popsaný skutkový děj zjevně není podřaditelný pod některou ze zákonných výjimek z povinnosti být při jízdě připoután bezpečnostním pásem. Zastavení vozidla v křižovatce z důvodu dání přednosti v jízdě je zcela nepochybně součástí jízdy ve smyslu § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Jízda žalobce nebyla tímto úkonem přerušena. Ačkoliv žalobce zastavil, učinil tak z důvodu dání přednosti v jízdě, tedy se i nadále aktivně účastnil dopravního provozu na komunikaci a trvaly proto důvody, pro něž povinnost být připoután bezpečnostním pásem byla stanovena.
16. Žalobce v době, kdy zastavil v křižovatce z důvodu respektování dopravního značení, neukončil svou jízdu, nezamýšlel již nevést vozidlo do pohybu a zanechat ho v křižovatce.

Jízda křižovatkou zpravidla bývá složena z pohybu vpřed a zastavení z důvodu dání přednosti či zkontrolování okolí a následným opětovným rozjetím, to celé je však nepřetržitou jízdou. Vzhledem k tomu, že je řidič povinen být připoután po celou dobu jízdy až do jejího ukončení, které rozhodně nenastalo uprostřed provozu, tak žalobce nebyl oprávněn se odpoutat. Povinnost být připoután se tedy vztahuje na celou dobu jízdy (vč. souvisejících úkonů), nikoli pouze na okamžiky, kdy je vozidlo v pohybu. Uvedená povinnost má ostatně v době aplikace pravidla přednosti v jízdě svůj legitimní důvod, neboť právě v křižovatce hrozí nebezpečí dopravní nehody vysoce reálně, a to i bez zavinění samotného řidiče uvnitř právě stojícího vozidla.

17. Uvedené potvrzuje Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 18. 7. 2007, č. j. 1 As 24/2006 – 86: *„Normuje-li předmětné ustanovení, že řidič je povinen připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem, pak je skutečným obsahem právní normy zajištění stavu, aby řidič byl připoután během celé jízdy, aby se bezpečně přepravil z jednoho místa na místo druhé (pozn. autorů: rozsudek se a priori vztahoval k již novelizované právní úpravě, podle které platilo, že řidič je povinen „připoutat se za jízdy bezpečnostním pásem“, závěry jsou však zčásti argumentačně využitelné i po této novele. Normativní vyjádření povinnosti řidiče bylo s účinností od 1. července 2006 do současné podoby změněno a zpřesněno zákonem č. 411/2005 Sb.). Má-li být řidičova bezpečnost zajištěna během celé jízdy, pak musí být řidič připoután již před jejím začátkem, od okamžiku, kdy uvede automobil do pohybu vpřed, tedy od okamžiku uvedení automobilu do pohybu až do ukončení jízdy.“* (důraz doplněn) Nadto je nutno zdůraznit, že dle výpovědi policistů v době, kdy žalobce hlídka míjela a všimla si jeho nepřipoutání bezpečnostním pásem, mělo být vozidlo žalobce v pohybu. Oba policisté shodně vypověděli, že vozidlo žalobce bylo v pohybu v okamžiku, kdy zjistili, že řidič není připoután. Využili slov „dojíždělo“ a „přijíždělo“ ke křižovatce či „vozidlo ještě nestálo“. Krajský soud tak nemá důvod pochybovat, že vozidlo žalobce se v době, kdy jej míjela policejní hlídka, pohybovalo, a již v tuto chvíli, v pohybujiícím se vozidle, nebyl žalobce připoután.
18. Lze tedy shrnout, že povinnost žalobce být během jízdy připoután, jej stíhala jak v době pohybu vozidla, tak v době, kdy v křižovatce zastavil za účelem plnění povinnosti dát přednost v jízdě. Z tohoto důvodu v projednávané věci nemohlo dojít k porušení zásady *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*, jak namítá žalobce.
19. Snaha žalobce o dezinterpretaci povinnosti být připoután bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu z důvodů shora uvedených nemůže být úspěšná. Optikou žalobce by se totiž dalo dospět ke zcela absurdnímu závěru, že řidič vozidla nemusí být připoután ani v případě, kdy stojí z důvodu červeného světelného značení „stůj“. Krajský soud je i z tohoto důvodu přesvědčen, že povinnost plynoucí z § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu dopadá i na nyní projednávanou věc.
20. Důvody, pro které se žalobce v křižovatce během dávání přednosti v jízdě odpoutal, a zda se žalobce mohl či nemohl otočit na zadní sedačky bez odepnutí pásu, nejsou pro projednávanou věc relevantní. Údajné odpoutání kvůli otočení se na zadní sedadla, které navíc nebylo zasahujícími policisty ani potvrzeno, nijak neovlivní odpovědnost žalobce za porušení povinnosti být připoután bezpečnostním pásem. K tomu lze nad rámec konstatovat, že pokud žalobce skutečně uprostřed křižovatky, kde je zpravidla vyžadována vysoká soustředěnost, hledal na zadních sedacích peněženku, bezpochyby se nevěnoval plně řízení vozidla, čímž porušil též povinnost plynoucí z § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu.

21. Dalším žalobním bodem žalobce brojil proti výpovědím zasahujících policistů, v nichž spatřoval rozpory, v čem konkrétně však rozpory ve výpovědích policistů spatřuje, neuvedl. Podle krajského soudu byly výpovědi zasahujících policistů konzistentní, nevzbuzující pochybnosti o dostatečně zjištěném skutkovém stavu a nevykazující žádné významné rozpory. Shodně s žalovaným lze konstatovat, že rozporem ve výpovědích není, pokud si jeden ze zasahujících policistů všiml spony bezpečnostního pásu a druhý ne. Oba policisté vypověděli, že žalobce nebyl připoután, každý tuto skutečnost zjistil pohledem na volné místo mezi sloupkem vozidla a řidičem (žalobcem). Skutečnost, že jeden z policistů zahlédl také sponu bezpečnostního pásu, rozhodně nevzbuzuje rozpory ve výpovědích, naopak to potvrzuje závěr, že žalobce za jízdy připoután nebyl.
22. K námitce žalobce, jíž brojil proti odmítnutí jím předloženého souboru fotografií a videonahrávky, krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně se v prvostupňovém rozhodnutí podrobně zabýval těmito podklady a vysvětlil, z jakých důvodů jimi nebyl zpochybněn již předestřený skutkový děj prokazující jízdu žalobce bez připoutání bezpečnostním pásem. Krajský soud nemá pochyb, že správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav, o němž nevystávaly pochybnosti, a neopomněly se vypořádat s žalobcem předloženými podklady.
23. Žalobce dále namítal, že nebyla v projednávané věci naplněna formální ani materiální stránka přestupku, neboť se odpoutal pouze krátce v okamžiku zastavení vozidla. Ani této žalobní námitce nelze přisvědčit, k naplnění formálních znaků skutkové podstaty přestupku nepochybně došlo. Podle výpovědí zasahujících policistů bylo vozidlo žalobce v okamžiku, kdy jej spatřili nepřipoutaného, v pohybu, přijíždělo do křižovatky, a sám žalobce nerozporoval, že je-li vozidlo v pohybu, musí být řidič připoután. I za situace, kdyby se žalobce odpoutal až v křižovatce při dávání přednosti v jízdě, musel být připoután, jak bylo již vysvětleno v odstavcích výše. Krajský soud tak shledává za prokázané, že žalobce nebyl v rozporu s § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu při jízdě připoután bezpečnostním pásem, a tak svým jednáním naplnil formální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.
24. V souvislosti naplněním formálních a zejména materiálních znaků posuzovaného přestupku lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 318/2016 – 46: „*Nerespektoval-li stěžovatel povinnost použít za jízdy bezpečnostní pás a naplnil-li tím formální znaky skutkové podstaty přestupku [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], je zásadně naplněn i znak materiální, ledaže by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost příslušného jednání snižovaly natolik, že by materiální znak naplněn nebyl (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 4. 2012, čj. 7 As 137/2011 - 52). Smyslem zákona o silničním provozu je zajištění větší bezpečnosti účastníků silničního provozu. Povinnosti uložené tímto zákonem nelze vnímat jen z pohledu újmy, která může brozit jiným účastníkům silničního provozu, jak činí stěžovatel. To, že stěžovatel jel pomalu, nebo že jel v motorovém vozidle sám, není podstatné. Nejvyšší správní soud opakuje, že řidič se musí připoutat již před začátkem jízdy, resp. od okamžiku, kdy uvede vozidlo do pohybu vpřed, až do ukončení jízdy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2007, čj. 1 As 24/2006 - 86).*“ (důraz doplněn)
25. V nyní projednávané věci neexistují žádné zvláštní okolnosti, které by snižovaly nebezpečnost posuzovaného jednání natolik, aby nebyl naplněn materiální znak, jak předpokládá Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku. Povinnost být připoután bezpečnostním pásem má ochrannou funkci i pro samotného řidiče, jenž se v případě nepřipoutání vystavuje riziku ohrožení života a zdraví, k čemuž může dojít vlivem vnějších

okolností, jako je třeba náraz způsobený dalšími vozidly vyskytujícími se v křižovatce. Uvedené pak mj. potvrzuje, že dáním přednosti v jízdě se řidič nadále účastní provozu, neukončil jízdu jako takovou, třebaže momentálně není v pohybu, a je vystaven, zejména pak v křižovatce, riziku nárazu. V takové situaci poslouží právě bezpečnostní pásy ochrany života a zdraví a jejich nevyužitím je zmařen smysl této povinnosti, a nebezpečnost jednání žalobce, resp. naplnění materiálního znaku přestupku, je prima vista zjevné.

26. Obecnou žalobní námitku porušení základních principů správního řízení, která nebyla nijak provázána s projednávanou věcí, označuje krajský soud nedůvodnou. Nebyla shledána žádná porušení právních předpisů v rámci správního řízení, správní orgány neporušily žádnou ze zásad správního řízení, řádně zjistily skutkový stav a podrobně odůvodnily závěry, které je vedly k rozhodnutí ve věci. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí důkladně vypořádal s veškerými uplatněnými odvolacími námitkami a doplnil svou argumentaci o hojnou judikaturu Nejvyššího správního soudu, aby tím podpořil závěry, k nimž dospěl. Krajský soud shledává napadené i prvostupňové rozhodnutí za bezpochyby přezkoumatelné, srozumitelné, podrobně odůvodněné a zcela v souladu s právními předpisy.

V. Závěr, náklady řízení

27. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené v řízení před soudem. Krajský soud proto v jeho případě rozhodl tak, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

České Budějovice 15. května 2023

JUDr. Tereza Kučerová v. r.
samosoudkyně